

Sygn. akt I C 115/22 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

Protokolant: sekretarz sądowy Edyta Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2022 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w G.

przeciwko L. O.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) w G. na rzecz pozwanej L. O. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 115/22 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w G. wnosił o zasądzenie od pozwanej L. O. (poprzednie nazwisko B.) kwoty 18.950,27 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wnosił nadto o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (wierzyciel pierwotny) w dniu 25 września 2017 r. umowy pożyczki odnawialnej o numerze (...). Przedmiotem wskazanej umowy było udzielenie pozwanej pożyczki odnawialnej w kwocie 15.000 zł w formie limitu, wypłaconej bezgotówkowo na rachunek bankowy pożyczkobiorcy. Pomimo upływu terminu płatności określonego w umowie pożyczki, strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, co poskutkowało postawieniem w stan wymagalności całego zobowiązania z dniem 22 grudnia 2018 r. W dniu 02 sierpnia 2021 r. wierzyciel pierwotny dokonał przysługującej mu od pozwanej wierzytelności na rzecz powoda, który zawiadomił pozwaną o nabyciu przedmiotowej wierzytelności. Tym samym powód uzyskał legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu. Powód podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu poprzez pisemne wezwanie pozwanej do zapłaty. W zakreślonym w wezwaniu do zapłaty terminie pozwana nie wypowiedziała się co do zamiaru pozasądowego rozwiązania sporu.

Powód jako datę wymagalności roszczenia wskazał 22 grudnia 2018 r. Wskazał też, że na łączną wartość przedmiotowej wierzytelności składają się poszczególne kwoty:

- 13.627,01 zł – suma niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki;
- 5.323,26 zł – suma odsetek karnych i umownych za opóźnienie.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie w dniu 30 grudnia 2021 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądania pozwu, sygn. akt I Nc 2114/21 upr.

Pozwana L. O. w terminie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 30 grudnia 2021 r., wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o rozłożenie dochodzonej przez powoda kwoty na raty miesięczne w wysokości po 800 zł.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała skuteczność wypowiedzenia umowy pożyczki przez wierzyciela pierwotnego, a także zaprzeczyła, iż podjęto próbę pozasądowego rozwiązania sporu. Pozwana wskazała, iż umowa wbrew jej postanowieniom została wypowiedziana z zachowaniem 14-dniowego okresu wypowiedzenia. Z tych powodów podniosła brak skuteczności i ważności dokonanego wypowiedzenia, a tym samym brak wymagalności dochodzonego roszczenia. Pozwana zaprzeczyła również, aby powód podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu. Swoją ewentualny wniosek o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty pozwana uzasadniła tym, że nie jest w stanie jednorazowo zapłacić żądanej kwoty, jednak sytuacja materialna pozwala jej na płacenie rat w wysokości 800 zł.

W wyniku skutecznego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty z dnia 30 grudnia 2021 r. utracił moc w całości. Sprawa została zarejestrowana pod nową sygnaturą akt I C 115/22 upr.

W toku procesu powód potrzymał dotychczasowe stanowisko.

Pozwana w piśmie z dnia 15 marca 2022 r. podniosła dodatkowo zarzut przedawnienia. Zmodyfikowała również swój wniosek o rozłożenie ewentualnie zasądzonej należności na raty, proponując miesięczną kwotę 1.000 zł w miejsce wcześniejszej kwoty 800 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 września 2017 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz pozwana L. B. (obecnie O.) zawarli umowę pożyczki odnawialnej nr (...). Całkowita kwota pożyczki, czyli kwota udostępnionych pożyczkobiorcy środków pieniężnych w formie limitu wynosiła 10.000,00 zł. Udzielona pożyczka miała być wypłacana w każdym czasie przez pożyczkodawcę na rachunek bankowy po złożeniu przez pożyczkobiorcę dyspozycji wypłaty. Kwota dostępnego limitu miała ulegać odnowieniu o wysokość dokonanej spłaty kapitału pożyczki, maksymalnie do wysokości limitu. Pożyczkobiorcy zostało przyznane prawo składania kolejnych dyspozycji wypłaty do wysokości niewypłaconej kwoty limitu.

Całkowita kwota do zapłaty, przy założeniu, że pożyczkobiorca wypłacił limit w całości od razu po zawarciu umowy i spłaca go przez comiesięczne spłaty kwoty minimalnej na zasadach określonych w umowie, wynosiła 13.301,67 zł. Pozwana jako pożyczkobiorca zobowiązała się do comiesięcznej spłaty wybranej przez siebie kwoty minimalnej, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 900 zł. W przypadku, gdyby kwota pozostałych do spłaty opłat, odsetek i kapitału pożyczki była mniejsza niż kwota minimalna, pożyczkobiorca zobowiązany był do zapłaty tej mniejszej kwoty. Pozwana zobowiązała się spłacać kwotę minimalną w dniu spłaty (wybranych przez siebie) aż do spłaty kapitału oraz wszystkich innych należnych opłat i odsetek.

Za opóźnienie w spłacaniu każdej kwoty minimalnej pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości dwukrotności kwoty stanowiącej sumę stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych w stosunku rocznym.

Limit przyznany został na czas nieokreślony. Pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30dniowego okresu wypowiedzenia, w przypadku zalegania przez pożyczkobiorcę z zapłatą dwóch kwot minimalnych pod rząd. Wypowiedzenie mogło nastąpić w formie elektronicznej na trwałym nośniku, z adresu

wypowiedzenia (...), pisemnej lub w wezwaniu do zapłaty niewymagającego dla swej skuteczności podpisów osób uprawnionych do reprezentowania pożyczkodawcy.

W dniu 26 września 2017 r. na rachunek bankowy pozwanej nr (...) pożyczkodawca przełał kwotę 5.000,00 zł.

Następnie w dniu 10 października 2017 r. na wyżej wskazany rachunek bankowy pozwanej pożyczkodawca przełał kolejną kwotę 5.000 zł.

/dowód: umowa pożyczki odnawialnej nr (...) z załącznikami – k. 43 – 56, potwierdzenie przelewu – k. 77, potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej – k. 81, 124/

W tym samym dniu wyżej wskazane strony zawarły również drugą umowę pożyczki odnawialnej nr (...) na tożsamy warunkach, z tą różnicą, że całkowita kwota pożyczki wynosiła 3.000 zł, całkowita kwota do zapłaty – 4.522,50 zł, a kwota minimalna – 390 zł.

/dowód: umowa pożyczki odnawialnej nr (...) z załącznikami – k. 57 – 70/

Wierzyciel pierwotny zmienił nazwę firmy z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.” na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.”.

/okoliczność ustalona przez Sąd z urzędu na podstawie informacji z Krajowego Rejestru Sądowego/

W dniu 31 stycznia 2018 r. pozwana oraz (...) Sp. z o.o. (prowadząca działalność pod marką E.) zawarły Aneks nr (...) do umowy pożyczki odnawialnej nr (...), zgodnie z którym uległy zwiększeniu wysokość limitu do kwoty 15.000 zł oraz kwoty minimalnej do spłaty do 900 zł. W związku z powyższym zmianie uległa również wysokość całkowitej kwoty do zapłaty do 19.572,50 zł.

W związku z powyższym pozwanej w dniu 01 lutego 2018 r. została wypłacona kwota 5.130,34 zł.

/dowód: aneks nr (...) do umowy pożyczki odnawialnej nr (...) – k. 136, potwierdzenie przelewu – k. 80, 125/

Pożyczkodawca pisemnie wzywał pozwaną do zapłaty zaległych kwot w dniach 11 września 2018 r., 27 września 2018 r., 12 października 2018 r. i 28 października 2018 r.

/dowód: potwierdzenia nadania przesyłek – k. 128 – 131, wezwania nr 1 i 2 do zapłaty zaległej kwoty – k. 132 – 135/

Wierzyciel pierwotny (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 12 listopada 2018 r. nadanym o godzinie 09:32:49 wezwał pozwaną do zapłaty najpóźniej do dnia 22 listopada 2018 r. zaległej kwoty 13.992,89 zł. Tym samym pismem pożyczkodawca wypowiedział pozwaną umowę z zachowaniem 14-dniowego terminu wypowiedzenia.

/dowód: trzecie, ostateczne wezwanie do zapłaty, żądanie natychmiastowej spłaty pożyczki oraz wypowiedzenie Umowy pożyczki odnawialnej – k. 71, 181, potwierdzenie nadania przesyłki nr (...) – k. 127, 182/

W dniu 02 sierpnia 2021 r. wierzyciel pierwotny (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. reprezentowany przez prokurenta M. S. oraz powód (...) z siedzibą w G. reprezentowany przez pełnomocnika (...) S.A. z siedzibą we W. zawarli umowę przelewu wierzytelności w formie aktu notarialnego, Repertorium (...) sporządzonego przez notariusza J. O. w Kancelarii Notarialnej we W..

Zgodnie z treścią Załącznika nr 3 do ww. Umowy jedną z wierzytelności objętych przelewem była wierzytelność z umowy pożyczki numer (...) z dnia 25 września 2017 r., zawartej z L. B..

/ dowód: akt notarialny – umowa przelewu wierzytelności – k. 10 – 16, wydruki informacji z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego – k. 17 – 18, 23, oświadczenie Zarządu Spółki pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o ustanowieniu prokury samoistnej – k. 19, Uchwała Zarządu nr (...) z dnia 30 lipca 2021 roku w sprawie powołania prokurenta – k. 19, akt notarialny – pełnomocnictwo – k. 24, oświadczenie o

przyjęciu zapłaty z podpisem notarialnie poświadczonym – k. 25 - 27, wyciąg z Załącznika nr 3 do Umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 02.08.2021 roku pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) wykaz wierzytelności – k. 121/

W dniu 01 października 2021 r. pełnomocnik powoda (...) S.A. skierował do pozwanej zawiadomienie o cesji wierzytelności oraz pismo informacyjne zawierające podstawowe dane dotyczące spłaty pożyczki na rzecz powoda.

/dowód: pismo przewodnie z dnia 01.10.2021 r. – k. 84, zawiadomienie o cesji wierzytelności – k. 85 – 86, pismo informacyjne – k. 87/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda. Dokumenty te nie były kwestionowane przez pozwaną. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Zaznaczyć jednakże należy, że powód nadesłał również dokumenty niemające związku z niniejszą sprawą. Wobec wywodzenia roszczenia dochodzonego pozwem z umowy pożyczki odnawialnej z dnia 25 września 2017 r. zbędne było nadsyłanie umowy pożyczki odnawialnej zawartej w dniu 25 marca 2018 r. (k. 29 – 42). Sąd odmówił również mocy dowodowej załączonemu do pozwu wydrukowi zatytułowanemu „Wyciąg z załącznika do Umowy Sekurytyzacji z dnia 02.08.2021”(k. 28). Wydruk ten nie został przez nikogo podpisany ani poświadczony za zgodność z oryginałem, a jego tytuł nie wskazuje na funkcjonalny związek z umową przelewu wierzytelności z dnia 02 sierpnia 2021 r. Uzasadnione jest przypuszczenie, że wydruk ten został sporządzony na potrzeby postępowania w niniejszej sprawie. Wątpliwości Sądu co do związku z niniejszą sprawą budziły również potwierdzenia przelewów, które nie zostały wyszczególnione we wcześniejszej części uzasadnienia. Płatności te mogły dotyczyć innych pożyczek zaciąganych przez pozwaną u pożyczkodawcy będącego wierzycielem pierwotnym.

Wobec niestawiennictwa pozwanej L. O. na rozprawie wyznaczonej na dzień 11 maja 2022 r. Sąd pominął natomiast dowód z przesłuchania pozwanej w charakterze strony.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był fakt zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Poza sporem pozostawała również wysokość niespłaconej kwoty. Pozwana nie kwestionowała również skuteczności przelewu przedmiotowej wierzytelności na rzecz powoda i tym samym jego legitymacji czynnej do wystąpienia z pozwem w niniejszej sprawie.

Istota sporu sprowadzała się przede wszystkim do zbadania prawidłowości wypowiedzenia umowy pożyczki przez wierzyciela pierwotnego, od którego to wypowiedzenia uzależnione było postawienie roszczenia dochodzonego pozwem w stan wymagalności. W dalszej kolejności należało rozpoznać zgłoszone przez pozwaną zarzut przedawnienia oraz wnioski o rozłożenie należności na raty.

W ocenie Sądu na uwzględnienie zasługiwał podniesiony przez pozwaną zarzut nieważności wypowiedzenia umowy pożyczki oraz pozostające z nim w bezpośrednim związku zarzuty braku wymagalności roszczenia oraz przedwczesności powództwa.

Umowa pożyczki odnawialnej nr (...) z dnia 25 września 2017 r. stanowi umowę o kredyt konsumencki zgodnie z art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2022 r. poz. 246).

Zgodnie z art. 42 ust. 2 wyżej wskazanej ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 22 lipca 2017 r. (a więc aktualnym na dzień zawarcia umowy pożyczki odnawialnej nr (...) z dnia 25 września 2017 r.) jeżeli umowa o kredyt tak stanowi, kredytodawca ma prawo wypowiedzieć, na trwałym nośniku, umowę o kredyt odnawialny z zachowaniem co najmniej dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia.

W związku z powyższym zawarty w § 9 ust. 13 zapis przyznający pożyczkodawcy uprawnienie do wypowiedzenia umowy pożyczki z 30-dniowym terminem uznać należy za sprzeczny z ustawą o kredycie konsumenckim i tym samym

nieważny w świetle art. 58 § 1 k.c., zgodnie z którym czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Na wypadek sytuacji mającej miejsce w niniejszej sprawie, tj. nieważności postanowień umownych dotyczących trybu wypowiedzenia umowy pożyczki odnawialnej ustawodawca nie przewidział stosowania innych przepisów, co oznacza, że wypowiedzenie to nie wywołało skutków prawnych, niezależnie od czynności podejmowanych przez wierzyciela pierwotnego i powoda w czasie późniejszym. W związku z powyższym wbrew twierdzeniom powoda roszczenie dochodzone pozwem bez wątplenia nie stało się wymagalne w dniu 22 grudnia 2018 r. ani w żadnym późniejszym terminie. Wobec stwierdzenia przez Sąd nieważności wypowiedzenia umowy powód powinien dokonać tego wypowiedzenia ponownie w sposób zgodny z prawem.

Skutki wypowiedzenia umowy pożyczki są dotkliwe dla strony zobowiązanej. W jednym czasie jest ona zmuszona zapłacić kwotę, którą w normalnym toku spraw byłaby zmuszona spłacić przez wiele miesięcy, a umówione finansowanie jest zakończone. Z tego też względu dochowanie właściwej procedury wypowiedzenia umowy jest kluczowe. W niniejszej sprawie nie zostało wykazane skuteczne i zgodne z przepisami obowiązującego prawa wypowiedzenie umowy pożyczki przez pożyczkodawcę będącego wierzycielem pierwotnym, od którego powód nabył wierzycelność dochodzoną pozwem w niniejszej sprawie.

W świetle powyższych ustaleń jedynie na marginesie należy zauważyć, że wypowiedzenie umowy pożyczki odnawialnej dokonane przez wierzyciela pierwotnego pismem z dnia 12 listopada 2018 r. zostało dokonane z zachowaniem 14-dniowego terminu wypowiedzenia, a więc w sposób niezgodny nie tylko z przepisami ustawy o kredycie konsumenckim, ale również z postanowieniami tej umowy.

Oczywiście bezzasadny był podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia, ponieważ brak wymagalności roszczenia jest równoznaczny z tym, że bieg przedawnienia jeszcze się nie rozpoczął.

W związku z powyższym Sąd zgodnie z art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2022 r. poz. 246) a contrario oddalił powództwo w całości jako niewymagalne.

Wobec oddalenia powództwa wnioski pozwaney o rozłożenie zasądzonej należności na raty stał się bezprzedmiotowy i jako taki nie został rozpoznany.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst ujednolicony Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Powód przegrał sprawę w całości, zatem winien zwrócić pozwaney wszystkie poniesione przez nią koszty postępowania, na które składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, tj. łącznie 3.617 zł, od której zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c. należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 2.

sędzia Danuta Kozikowska